

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Š. M.**, bytem S. 57, adresa pro doručování P. 272, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, **o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 11. 2012, č. j. XXX, ve věci přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 5. 11. 2012, č. j. XXX, **s e r u š í** a věc **s e** žalované **v r a c í** k dalšímu řízení.
- II. Žalobci se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á** .
- III. Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce podal v zákonné lhůtě proti označenému rozhodnutí žalované žalobu, ve které namítal, že nebyl správně zhodnocen jeho zdravotní stav, nebylo přihlédnuto k ostatním onemocněním, k věku, vzdělání a profesi dřevorubce. Žalobce vypsál své zdravotní potíže a uvedl, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu je bolestivý syndrom páteře se středně těžkým poškozením nervového kořene, což je prokázáno EMG vyšetřením ze dne 30. 4. 2010 v Nemocnici Opava. Žalobce požádal o přezkoumání napadeného rozhodnutí od roku 2000, kdy mu byl neprávem důchod odebrán.

[2] Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu žalobce a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Ostravě. PK MPSV v Ostravě dospěla k závěru, že žalobce byl invalidní ve II. stupni, a to od 5. 4. 2012.

[3] Ve vyjádření k posudku žalobce uvedl, že vyhl. č. 359/2009 Sb. neobsahuje jeho postižení, a proto se hodnotí s nejvíce shodným. Žalobce namítl, že nebyly hodnoceny procentuálně další nemoci, které vypsál. Žalobce namítal, že jeho stav byl hodnocen podle zprávy MUDr. H. ze dne 7. 7. 2010. Žalobce namítá, že MUDr. H. žalobce poškozuje. Žalobce má za to, že je invalidní ve třetím stupni od roku 2000. Žalobce požádal o vydání rozsudku a žádné nové důkazy nenavrhoval.

[4] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že:

- žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla žalobci námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 23. 5. 2012, podle kterého náleží žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník ze dne 5. 4. 2012 žalobce byl od tohoto data invalidní v prvním stupni, pokles pracovní schopnosti byl ohodnocen o 40 % a stejně tak v námitkovém řízení. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označil posudkový lékař žalované u žalobce postižení podle kapitoly XIII oddíl E položka 1c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.

- u žalobce se k datu napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo postižení podle kapitoly XIII oddíl E položky 1 písm. c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., tedy bolestivý syndrom lumboischialgické oblasti páteře se středně těžkým funkčním postižením. Vznik invalidity třetího stupně komise stanovila na 5. 4. 2012, tj. oduznání invalidity třetího stupně. Komise odkázala na základní vzdělání žalobce a na jeho profesi lesního dělníka. Schopnost jeho rekvalifikace komise viděla jako problematickou, a proto horní hranici poklesu pracovní schopnosti o 40 % navýšila o dalších 10 % na konečných 50 %. Komise odůvodnila odlišné posouzení od lékařů OSSZ a ČSSZ v námitkovém řízení, který výstižně odůvodnila. Komise dále zdůvodnila, proč nelze žalobce posoudit podle položky 1d téhož ustanovení s poklesem pracovní schopnosti o 50 až 70 % a uvedla, že nejsou naplněna posudková kritéria tam uvedená - zdravotní stav žalobce dle objektivních vyšetření odborných lékařů tomuto hodnocení neodpovídá. K námitkám žalobce uvedeným v žalobě komise uvedla, že jím uvedené další nemoci nejsou po funkční stránce natolik významné, aby ovlivňovaly dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce a vedly tak k nutnosti navýšení horní hranice již uvedené.

[5] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník

ze dne 5. 4. 2012, posudek lékaře žalované, provedený v námitkovém řízení, a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Ostravě ze dne 21. 2. 2012.

[6] Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek Posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Ohledně rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou všechny tři posudky ve shodě. Krajský soud nezpochybnil závěry posudku PK MPSV v Ostravě pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí závěr jejího posudku převzal.

[7] Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

[8] Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

[9] Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

[10] Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

[11] Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[12] Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[13] Jestliže u žalobce bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu jeho pracovní schopnosti o 50 %, je nutno žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního ve II. stupni, a to od 5. 4. 2012.

[14] K námitce, že žalobce byl plně invalidní od roku 2000, soud uvádí, že v tomto řízení žalobce žádné další dokazování nenavrhoval, soud potřebu provádění dalších důkazů neshledal a současně soud konstatuje, že tato otázka byla již vyřešena v předchozím správním a soudním řízení, vedeném zdejší soudem pod sp. zn. 72 Ad 41/2010. V odkazovaném soudním řízení správním posoudily zdravotní stav a pracovní schopnost žalobce dvě komise MPSV a všechny posudkové orgány se shodly a ze všech provedených důkazů vyplývá, že žalobce byl do 31. 12. 2009 invalidní pouze částečně, jde tedy o otázku již vyřešenou (*res iudicata*) a žádné nové námitky nebyly žalobcem vzneseny a důkazy k uvedenému obecnému tvrzení žalobce nebyly předloženy.

[15] Vzhledem k výše uvedenému soud zrušil napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce je invalidní ve druhém stupni od 5. 4. 2012.

[16] Žalobce na nákladech řízení ničeho nepožadoval, soud žádné náklady ze spisu nezjistil a proto mu žádné nepřiznal.

[17] Žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 12. 3. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně